

[Hans Pinstrup.]

nemførelse paa 1 Aar er meget kort. Det er blevet meddelt mig, at Slagterierne som Grundlag for Tilslutning til Forslaget havde truffet Overenskomst med Veterinærdirektoratet og Landbrugsministerens Repræsentant om en Tidsfrist af 4 Aar, der efter de stedlige Landbo- og Husmandsforeningers Indstilling kunde baade forkortes og forlænges under Hensyn til de højst forskelligartede Forhold Landet over. At gennemføre Bestemmelsen i Løbet af 1 Aar er umuligt; en Femaarsplan vil mange Steder være nødvendig, saa ogsaa dette Spørgsmaal maa nærmere overvejes i Udvalget. Da Adskillelsen ogsaa omfatter Transporten af Dyrene til Markedet, vil det under de nuværende Trafikforhold betyde en for mange Landmænd uoverkommelig Udgift, der særlig vil ramme de smaa Husdyrhold. Det vil være uklogt og dyrt for Landbruget, om en saadan Ordning forceres stærkere frem, end Udviklingen betinger, saa meget mere, som det paa ingen Maade er udelukket, at Folk, der leverer reaktionsfri Dyr, kan faa dem solgt som saadanne og med den deraf følgende mulige Overpris. Allerede i flere Maaneder har Nordjysk Andelskreatureksportforening paa Slagtekvægmarkedet i Aalborg foretaget en Adskillelse mellem Dyr fra reaktionsfri Besætninger og Dyr, hvis Sundhedstilstand er ukendt, og saa vidt mig bekendt er andre Salgsforeninger gaaet i Gang med lignende Adskillelser. Men ogsaa dette Punkt er noget, som man kan se nærmere paa i det kommende Udvalg.

§ 1, Stk. 6, er ny og tager Sigte paa at beskytte Kvæg mod Smitte. Syge Dyr, der er mistænkt for Tuberkulose, maa ikke anbringes paa Græs eller uden for Ejendommens Bygninger. Dyr fra Besætninger, der ikke er tuberkulosefri, eller hvis Sundhedstilstand ikke er kendt, skal ved betryggende Indhegning eller solid Tøjring afholdes fra at komme tuberkulosefri Nabobesætninger nærmere end i en Afstand af 2,5 m fra Nabøens Skel og maa ikke have Adgang til Vandingssteder, der benyttes af tuberkulosefri Dyr inden for en Afstand af 200 m.

At der gennemføres Bestemmelser til Beskyttelse af de rensede Besætninger, er rigtigt. Om de foreslaaede Bestemmelser er de eneste rigtige, hører ogsaa til de Ting, man kan overveje nærmere i et Udvalg. Forholdene er i alt Fald meget forskellige Landet over, og hvis man f. Eks. tænker sig Dyr, der gaar til et Vandløb, kan der ikke være Tale om, at Smitten kan sprede sig mod Strømmen.

I samme Paragraf, Stk. 7, er der Be-

stemmelser angaaende Medhjælpere, som ogsaa tilsigter at forebygge Smitte fra Personale til Besætning. Disse Bestemmelser er sikkert paakrævet, der er kun det kedelige ved det, som det er formet, at en Besætning skal smittes først; men ogsaa det Forhold kan nærmere overvejes.

Stk. 8 bestemmer, at smittefarligt Fjerkræ skal holdes betryggende indespærret. Det er naturligt.

§ 6 bestemmer, at stærkt angrebne Kvægbesætninger sættes under offentlig Tilsyn. Da det gælder om at faa de stærkt smittefarlige Dyr isoleret, maa ogsaa dette siges at være et naturligt Led i Bekæmpelsen.

§ 13 tager Sigte paa at tvinge de sidste 10 pCt. inden for en Mejerikreds eller et afgrænset Landomraade til at rense deres Besætninger, eventuelt gennem tvungen Tuberkulinprøve for Statens Regning og tvungen Slagtning af reagerende Dyr mod Erstatning. Ogsaa det maa siges at være et nødvendigt Led for at naa det store samlede Resultat.

Der vil være Anledning til i et Udvalg at se nærmere paa, om Bestemmelserne i § 15 giver den fornødne Sikkerhed.

§ 16, Stk. 1, omhandler Sælgerens Garanti for Kvæg til Slagtning. Bestemmelserne er nye, idet der i Øjeblikket paa de store Slagtemarkeder ingen Garanti ydes undtagen for Dyr, der, som af mig allerede nævnt, sælges som reaktionsfri, en Ordning, man i sin Tid maatte gaa over til for at undgaa et Kaos af Voldgiftssager. Efter Lovforslaget bliver Forholdet omvendt, saa at alle Dyr betragtes som reaktionsfri, naar andet ikke udtrykkeligt er nævnt, og Køberen har Krav paa Erstatning for Kvæg, der slagtes inden en Maaned efter Salget og henføres til 2den Klasse eller kasseres paa Grund af Tuberkulose. Fra kyndig Side i Voldgiftssager hævdes det, at Paragraffen, som den er formet, baade med Hensyn til Garantien og Erstatningens Størrelse vil give Anledning til et Utal af Voldgiftssager, et Forhold, der ogsaa nærmere maa overvejes i Udvalget.

Stk. 4 i samme Paragraf lovfæster et Fradrag af $\frac{1}{2}$ Øre pr. kg Mælk fra ikke tuberkulosefri Besætninger inden for et Mejeri, hvis Leverandørkreds ikke har vedtaget en af Landsudvalget udarbejdet og af Veterinærdirektoratet godkendt Plan til Tuberkulosens Bekæmpelse i Mejerikredsen. De fradragne Beløb indsættes paa særlig Konto og udbetales til Ejeren af den paagældende Ejendom, naar Besætningen er tuberkulosefri. Renten tilfalder